

בס"ד ד' מנחם-אב ה'תשפ"ו

הדלקת נרות - 19:28
צאת השבת - 20:18
רבנו תם - 21:13

שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפסידין: "חזון ישעיהו"
(ישעיה א')

מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלתי

פרשת דברים שבת חזר

סגולה להשתתף בשיעורי בלוויין
של הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
בבית הכנסת "אוהל מועד"
במוצ"ש בשעה 21:30

מעייני הפרשה:

- ← הקדמה קצרה לדברי התוכחה של משה סמוך לפטירתו.
- ← מינוי שופטים ושוטרים שיעזרו בהנהלת המחנה.
- ← חזרה על פרשת המרגלים.
- ← מסע בני ישראל על ידי הגבולות של אדום, מואב ועמון.
- ← כיבוש ארץ סיחון ועוג.
- ← חלוקת ארץ עבר הירדן מזרחה לבני ראובן, בני גד וחצי שבט המנשה.
- ← **"אלה הדברים אשר דיבר משה..."**
- משה דיבר עם ישראל ברמיזה:
- במדבר** - על שעשו במדבר, שאמרו "מי יתן מותנו ביד ה'".
- בערבה** - על-מה שעשו בערבות מואב, בחטא הפעור.
- מול סוף** - על-מה שעשו בים-סוף, שאמרו "המבלי אין קברים במצרים וכו'".
- בין פארן** - חטא המרגלים.
- תופל ולבן** - שדיברו על המן "ונפשנו קצה בלחם הקלוקל".
- וחצרות** - זה מחלוקת של קורח ועדתו.
- וזי זהב** - זהו מעשה עגל הזהב.

"אלה הדברים אשר דיבר משה..." (א, א)

מלמדנו הפסוק על כח הדיבור הן לטוב והן למוטב.
"**אלה**" = ר"ת **א**צב **ב**לשון **פ**רע. ומשם ממשיך ללשון הרע ורכילות. אל תקרי "**הדברים**" אלא **הדיבורים**, שזוהי התורה שבעל פה, שנאמר בפרקי אבות "משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים... ולכל איש ישראל." (שלמה אלביליה הי"ו)

"איכה אשא לבדי טרחכם ומשיאכם וריבכם"

"טרחכם" - מלמד שהיו ישראל טרחנים.
היה אחד מהם רואה שנוצח חבירו בדין, אומר: יש לי עדים לחבאי, יש לי ראיות (שיוכיחו את צדקתו)!
"ומשאכם" - מלמד שהיו אפיקורסים.

הקדים משה לצאת מביתו בבוקר, אמרו: מה ראה בן-עמרם לצאת מוקדם כל כך? שמה אינו מפוי (שקט) בתוך ביתו! אחר לצאת, אמרו: מה ראה בן-עמרם שלא לצאת מביתו במועד הקבוע? מה אתם סבורים - יושב ויועץ עליכם (נגדכם) עצות ומחשב עליכם מחשבות!

"ונחם את כל עיר מהם" (ב' ל"ד)

מתם - אות מ"ם בשוא ופירושו **אנשים**.
כשבאה אות מ"ם בצירה פירושו: **מתים**, סימן לדבר: שוא עומד חי (: צירה שכותב מת (..). (סולת למנחה)

שנה עשרים ושש - עלון מס' 1311
@ ביום ראשון הילולת ר' יצחק לוריא אשכנזי זצ"ל (האר"י)
@ ביום רביעי ערב ט' באב, לא אומרים תחנון במנחה.
@ ביום חמישי תענית ט' באב. (1958 שנים לחורבן)
(במידה ועד אז לא יתגלה מלך המשיח). סיום הצום (20:01)
@ במוצאי התענית "ברכת הלבנה".

הבו לכם אנשים" (א' י"ג)

בדרך הלצה אפשר לומר: ישנם רבנים ומנהיגים, אשר **נשותיהם** מחוות דעה בענייניהם כיצד להנהיג את העם, ומתערבות בעבודת הציבור שלהם. נמצא שהציבור מונהג על ידי הרבנית ולא על ידי הרב. לפיכך אומר הכתוב: הבו לכם אנשים, שהם ינהיגו ולא נשותיהם. (כתב סופר)

"ה' אלקי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלף פעמים"

אילו אמר: "יוסף עליכם אלף פעמים ככם", היה מובן שיתרבו פי אלף ממה שהם עכשיו. אך מכיוון שהקדים מילת "ככם" לפני אלף פעמים, הרי שביכרם שבכל מצב שיהיו נמצאים, **יכפיל ה' את מספרם פי אלף**, והתנוצצה תהיה מספר **עצום לאין סוף**. (בינה לעיתים)

הישוב השנים לחורבן בית המקדש

השנה (לדוגמה תשפ"ו) 1958 שנה לחורבן הבית. החישוב הוא כזה: מורידים גימטריה של "**חיים**" (68) מהשנה הלוועזית, ומקבלים את מספר השנים לחורבן הבית השני. **השנה: 1958 = 68 - 2026**.

"למעט כל-ידי שמחה"

"משכנכם אב ממעטין בשמחה" (תענית ו, ד). "משכנכם אב" - כשמגיע חודש אב עם דיני האבלות שלו, העצה היא "ממעטין בשמחה". אפשר למעט את האבלות באמצעות שמחה, כי על-ידי השמחה מגיעים לגאולה. (רבי חיים מצאנז)

"קריאה זמניה"

מגילת איכה היא אחת מחמש המגילות שבמקרא וקוראים בה בתשעה באב, אלא שאת המגילה הזאת אין נוהגים לכתוב על קלף, שלא כשאר המגילות שנכתבות על קלף, לפי שהתקווה היא שהקריאה במגילת איכה בתשעה באב היא זמנית בלבד, ובכל יום עתיד היום הזה להתהפך לששון ולשמחה עם בוא הגאולה. (לבוש)

"בזוני לכו..."

תחילה אמר **בזוני** לנו. מתחילה היתה הביזה חביבה בעיניהם ולבסוף היתה כ"כ הרבה עד שהיתה **בוזיה** בעיניהם וזהו "**בזוני** לנו". (בעל הטורים)

פִּנְת הַיָּבִים והפְתָגְמִים

מִיגוֹן לְשִׁמְחָה וּמֵאֵבֶל לְיוֹם טוֹב =

מִיּוֹם שָׁבוּ צֶעַר רַב לְיוֹם שִׁמְחָה וְגַל.

דוגמה: פִּיּוֹם שָׁבוּ נִפְטָר סָבָא רַבָּא (אָבִי הַסָּבָא או הַסְּבָתָא) נוֹלַד בֶּן בְּכוֹר לְנִכְבְּדִת, וְכָךְ הִפָּךְ הַיּוֹם מִיגוֹן לְשִׁמְחָה וּמֵאֵבֶל לְיוֹם טוֹב.

מקור: וְהַחֲדָשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּךְ לָהֶם מִיגוֹן לְשִׁמְחָה וּמֵאֵבֶל לְיוֹם טוֹב (אֶסְתֵּר ט כב). (ניבונכו)

הסירו ממשל מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הלכות תשעה באב

א. בסעודה המפסקת אסור לאכול שני תבשילים, ואפילו בישל מין אחד בשתי קדרות, אלא שהאחד עבה ואחד רך גם זה חשוב שני תבשילים, אבל אם שניהם שוים אלא שהוצרך לבשל בשתי קדרות מפני שבני הבית מרובים מותר לאכול משניהם, ושתי ביצים האחת קשה והאחת רכה שראויה לגמיעה חשיבי שני תבשילים. אפילו דבר הנאכל כמות שהוא חי אם נתבשל, חשוב תבשיל לענין זה, ובאפיו אפילו כמה מינים אין דין שני תבשילים. (ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקעד)

ב. נהגו לישב על גבי הקרקע בסעודה המפסקת, רק שיתן איזה שטיח או בגד להפסיק בינו לבין הקרקע, ולא ישבו שלשה לאכול ביחד, כדי שלא יתחייבו בזימון, ואפילו ישבו ואכלו יברך כל אחד לעצמו בלי זימון. (ילקוט יוסף שם. הליכות עולם ח"ב עמוד קנב)

ג. אין אומרים וידוי ונפילת אפיים במנחה של תשעה באב מפני שנקרא מועד, שנאמר ”קרא עלי מועד לשבור בחוריי“. תשעה באב אסור באכילה ושתייה ורחיצה וסיכה ונעילת הסנדל ותשמיש המיטה, ולילו כיומו לכל דבר. ואין אוכלים אלא מבעוד יום, של ערב תשעה באב. ובין השמשות שלו אסור כיום הכיפורים, ואם קיבל עליו בפרוש בשפתיו שלא לאכול אחר סעודת המפסקת אסור לאכול יותר אפילו עודנו יום, אבל אם קיבל עליו בהרהור בלבד, אינה קבלה. והכל חייבים להתענות בתשעה באב, ואסור לפרוץ גדר.

ד. מעוברות ומניקות שפטורות משאר צומות של דברי קבלה, מתענות ומשלימות בתשעה באב. ומעוברות ומניקות שיש להן חולי, אפילו אין בו סכנה, אין להן להתענות בתשעה באב, ואם יש להן חולשה רבה, יעשו שאלת חכם. ונכון לעשות שאלת חכם בכל מקרה, ויולדת תוך שלשים יום ולילה, יכולה להקל שלא להתענות בתשעה באב, ותאכל מיד בבקר. וכל שכן שיכולות המעוברות והמניקות, וכן יולדות, להקל באופן שחל תשעה באב בשבת, והתענית נדחת לאחר השבת, מכל מקום ראוי שהיולדת תוך שלשים יום לא תאכל להתענה, אלא כדי קיום.

ה. חולה, אפילו אין בו סכנה פטור מלהתענות בתשעה באב, וחולה שנתרפא ועודנו חלוש ומצטער מאוד בתעניתו, מותר לאכול, ואין צריך אומד, רק שלא יאכל למעדנים.

ו. ראוי ונכון להחמיר שלא לעשן סיגריות בתשעה באב. ובפרט יש להחמיר בעת קריאת איכה וקינוח בבית הכנסת, אבל לצורך קצת, כגון למי שרגיל מאוד בעישון, ויש לו צער גדול במניעתו מעישון סיגריות, יש להתיר לו לעשן בתשעה באב בצניעה בתוך ביתו וכדומה, אבל לא יעשן בפרהסיא בתשעה באב. ובשאר הצומות אף הנהגים לעשן ביום טוב, על ידי הדלקה מאש לאש, דחשיב אצלם לענין זה כאוכל נפש דשרי ביום טוב, אפילו הכי מותר לעשן בתענית. (יביע אומר ח"א סי' לג. יחווה דעת ח"ה לט)

ז. רחיצה אסורה בתשעה באב בין בחמין ובין בצונן ואפילו להושיט אצבעו במים אסור, ובשחרית נוטל ידיו עד סוף קשרי אצבעותיו בלבד, ולאחר שניגבם ועדיין לחות קצת מעבירים על עיניו. (ילקוט יוסף מועדים תשעה באב)

ח. אין לקרוא תהלים בתשעה באב, והמיקל בזה יש לו על מה לסמוך, אבל חוק לישראל וסדר מעמדות יש להחמיר שלא לקרוא בתשעה באב.

ט. מי שנתחדש לו יחודייה תורה בתשעה באב, וחושש שאם לא יכתבם מיד ישכח עד הערב, שפיר דמי לכותבם. (ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקפא).

מכל מלמד השכלתו

בין "איכה" ל"איכה"

מפרשת דברים אל הבית הפרטי

פרשת דברים נקראת מדי שנה בשבת "חזון", השבת שלפני תשעה באב, ואין זה מקרה.

כבר בפסוק השני של הספר נאנח משה :

"איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם" (דברים א, יב). המדרש באיכה רבה מלמד שיש בתנ"ך שלוש נבואות הפותחות במילה "איכה". נבואת משה, נבואת ישעיהו ("איכה היתה לזונה קריה נאמנה", א, כא) ונבואתו של ירמיהו במגילת איכה. שלושתן, אומר המדרש, מקבילות זו לזו :

משל למטרונתא שהיו לה שלושה שושבינים. אחד ראה אותה בשלוותה, אחד בקלקולה ואחד בניוולה. כך נפתח דווקא ספר דברים, ספר של תוכחה ואהבה גם יחד, במילה המבשרת כבר מראש את החורבן העתידי.

מעניין לעמוד על אופן תוכחתו של משה.

הוא אינו מפרט את החטאים בשם, אלא רומז להם באמצעות שמות מקומות בלבד.

"בין פארז ובין תפל ולבן וחצרות ודי זהב"

רש"י, בעקבות המדרש (ספרי דברים א), מבאר : "לפי שהן דברי תוכחות ומנה כאן כל המקומות שהעניסו... לפיכך סתם את הדברים והזכירם ברמז, מפני כבודו של ישראל".

תוכחה הבאה מתוך כבוד, ברמז ולא בהאשמה גלויה, היא יסוד מוסד לשלום בית :

ביקורת שנועדה לתקן ולא לפצוע נאמרת מתוך דאגה ולא מתוך כעס, ומתוך רצון לבנות ולא לנצח.

הגמרא ביומא (ט' ע"ב) קובעת :

"מקדש שני... מפני מה חרב? מפני שהיתה בו שנאת חנם". לא עבירות חמורות כשלעצמן, אלא פירוד לבבות, ההריבו את הבית.

המקדש עצמו קרוי "בית", וקיומו תלוי ביחסים שבתוכו לא פחות מאשר באבניו. מכאן קל וחומר לבית הפרטי, ל"מקדש מעט" שכל זוג בונה לעצמו : הוא זקוק לטיפוח מתמיד, לויתור הדדי ולתקשורת מכבדת, ממש כשם שהעם נדרש לתקן מידותיו כדי שהמקדש יעמוד.

זה"ל האירו על ערכו העצום של השלום בין איש לאשתו במקום מפתיע :

בפרשת סוטה מובא שהקב"ה ציווה למחוק את שמו הקדוש במים המרים. ויתור על כבודו יתברך עצמו, כדי להטיל שלום בין איש לאשתו.

אם למען שלום בית מוותרים אף על קדושת השם, כל שכן שעל כל אדם לוותר על כבודו וצדקתו שלו למען שלום ביתו.

זהו המסר שנושאת עמה פרשת דברים אל סף תשעה באב :

כשם שהבית הגדול חרב בשל פירוד, כך הבית הקטן ניצל וניבנה מתוך ענווה, ויתור ואהבה. שנוזה לבנין בית המקדש הכללי ונוזה לשמור על בית המקדש הפרטי שבכל בית בישראל, אמן.

בברכת שבת שלום ומבורך!

הרב שלמה דויד הי"ו

יועץ נישואין ומשפחה

מוזמנים לפנות לחשיבה משותפת

0546598068

המפגש בצומת דום-הלב

כן, זה נושא שלא נעים לדבר עליו. רבים וטובים מדחיקים אותו אל שולי התודעה מנסים לפזרו כמו ענן בוקר עקשן. בן נוסר מהמשפחה הוא קריעת נשמה ממש.

מאוד קשה וקורע לבבות, ואין כאן מקום להרחיב. כשדבליה קורצמן התחיל לפזול החוצה, הוריו לא הבחינו בכך. הבית היה עמוס עליו ותוסס בעוד שמונה אחיו ואחיות קטנים, שורד במאבק קיומי מצוי של משפחה ברוכת ילדים.

כן, הוא הבכור, אבל מי יכול היה להעלות על דעתו שהבחור התמיר בן ה-16 הלבוש בחליפה גזורה היטב והחבוש בכובע הדור, פיו וליבו גדושים הוויות אביו ורבה, הולך ומרקיב?

לא ראש הישיבה, לא המשגיח ולא הרמ"ם, ובטח לא ההורים. זה קורה לאט, מחלחל, מכרסם.

אך כשזה מתפרץ, מתברר שמסתתר לו אסון גדול. בגיל 17 דבליה התחיל לאותת על חוסר שביעות מן הישיבה ומסדרי הלימוד, אך כל זה היה כיסוי.

עד גיל 18 הוא שרד, וכשאביו אהר"ה קורצמן קלט את גודל השבר, הכתובת היתה רשומה על הקיר: "דבליה שלך כבר מחוץ לעולם התורה. תבלע את הגלולה המרה ותחריש".

איש פשוט וישר דרך הוא אהר"ה קורצמן, אשר בשביל להביא פת לחם הוא נעור ויוצא בשתיים לפנות בוקר למאפיה הגדולה בדרום העיר, ועד שעת הצהריים עוסק במרץ במלאכת האפיה, חוטף שחרית במחסן הקמח הגדול עם עוד כמה עובדים, וצונח בשעה 1 בצהריים על מטתו מותש מפעילות. "טוב פת חרבה ושלווה בה" הוא מנחם את עצמו מפעם לפעם.

החיים, זרמו איכשהו בנינוחות, עד לאותו ערב מר ונמהר בו הודיע לו דבליה בנו בכורו יקירו, כי הוא עוזב את הישיבה והולך, ה' ישמור לקיבוץ.

אהר"ה צווח מכאב: "למה בני למה? מה רע לך איתנו אנחנו אוהבים אותך לא החסרנו ממך דבר... אנא דבליה הישאר איתנו כאן, בבקשה!"

דבליה היה מספיק מנומס לא לענות, לא לפגוע יותר ממה שאביו פגוע. וכשאמו חדווה, נכנסה לחדר בשעת ההודעה הנוראה, קפאו פניה. "לאן אתה הולך? לקיבוץ? יש ישיבה בקיבוץ? רק אל תגיד לי שאתה הולך לאיבוד".

חדווה צנחה על הספה, זולגת דמעות של הלם...

דבליה פתח את דלת היציאה וירד בזריזות בגרם המדרגות, בדרך הוא חיבק שתיים מאחיותיו הקטנות, ונכנס בחופזה לרכב.

כשהארה"ה וחדווה התאוששו - כביכול - מן ההלם, באישון לילה, דבליה כבר דפדף את הדף הראשון במסכת חיו אי שם, עם אנשים מרוחקים, מרוששים מאוצרות החוכמה היהודית. בשעת ערב מאוחרת אומר אהר"ה לחדווה: "אין בריחה, חייבים להתנתק ממנו, יש לנו עוד הרבה ילדים לגדל, רק חסר לנו שהוא יקלקל אותם".

הנתק היה כמעט מושלם. דבליה התגייס לצבא, השתחרר, התחתן, הקים משפחה בקיבוץ וכמעט שכח את שורשיו. בצבא הוא עבר קורס חובשים בהצלחה רבה, ומיד לאחר שחרורו הציע את שרותיו לסניף מד"א בעיר.

פעמיים בשבוע הוא יצא למשמרת לילה להציל חיי אדם בנט"ן, נידת טיפול נמרץ. נסיונו וזריזותו, הצילו חייהם של עשרות אנשים, והוא אף זכה לתואר "המתנדב המצטיין של העשור".

פעמיים בשנה, בערבי פסח וראש השנה הוא צילצל. אם אהר"ה הרים את השפופרת הוא מיד העביר אותה לחדווה. כמה מילות נימוסין, "חג שמח", מה שלום

הילדים, מי התחתן! לא יותר מדקה ואח"כ השפופרת הונחה. חדווה בוכה חרישית ואהר"ה יוצא למרפסת אוחז בידו ספר תהילים וממלמל...

12 שנים ממימות ילדי הקורצמנים ללא דבליה, גדלו, חלקם נישאו, פה ושם היו אחיו משוחחים עמו בטלפון. אהר"ה כבש את דמעותיו בארובותיהן ולא נתן להן לצנוח הוא לא ייכנע לדמעות בכל מחיר.

לילה חורפי אחד בשתיים לפנות בוקר הובהל האמבולנס, לבית מלון קטן. הדיווח היה לקוני "אחד מאורחי המלון לקה בהתקף לב" הסיירה זעקה והמנורה האדומה היבהבה. דבליה בדק את המיכשור, שינן בליבו את תהליך החייה, וזינק עם האלונקה לכיוון הלווי. "קומה שלישית חדר 314"

צעק פקיד הקבלה. דבליה פרץ פנימה. אור קלוש. על המיטה איש חרדי מבוגר פניו לבנות כמו סיד. הוא מחוסר הכרה. דבליה החל בתהליך החייה מהזרז. הנשמה, מכות חשמל, עישור לב, ה-כ-ל. החולה החל חוזר להכרה, עיניו נפקחות

אט, אט. אחד המלצרים מדליק מנורה נוספת בחדר, ואז דבליה מבחין... "א-ב-א!" הוא זועק. אהר"ה פוקח עיניו. "דבליה" הוא לוחש בלי קול "דבליה שלי". בזריזות דבליה מניח את אביו על האלונקה אף ושועט לעבר האמבולנס.

האיבחון הראשוני לא מבשר טובות. אבא שהיה כנסס השתלמות למשגיחי כשרות לקה דבליה לב ונשימתו שבדה. האמבולנס זועק את שברון הלב לחלל האויר, ודבליה מעסה את ליבו של אביו בהתרגשות ותפילה "אבא, אבא תסתכל אלי, בעזרת השם אתה תחזור להיות בריא... הקב"ה ישלח לך רפואה שלמה לאלתר "בעזרת ה' הכל יהיה בסדר" יש לנו עוד משימה חשובה אבא, לחתן את אחי הקטנים. אתה תשמח בכל החתונות".

אהר"ה פקח עיניו תשואות, הנה דבליה אומר בעזרת ה', מזכיר את הקב"ה, דואג לנישואי אחיו הקטנים. הוא גייס כוחות עלומים מתהומות נפשו המיוסרת וליבו הכואב ואמר "דבליה שלי, בני היקר, יותר מ-12 שנים לא דיברנו בשביל מה אתה רוצה להציל אותי? בשביל שבתיה.

אבל בשביל מה יהודי צריך לחיות? אלא כדי שיעסוק בתורה ובמצוות ויבוא עם המטען הזה לריבונו של עולם".

"עלך בני, אתה עושה חסד גדול עם בני אדם, מחייה אותם, ובמצבים כאלה של מוות, הכל מתגמד, ואדם עושה חשבון נפש. ולי דבליה אין תרץ איך ומדוע איבדתי אותך. מה דבליה קב"ה בבית הדף? הולך טעיית כשהתעלמתי ממך. אני מבקש את סליחתך". נשימתו של אהר"ה כבדה עליו.

"דבליה שלי, דומני שאלו מילותי האחרונות וזו כנראה צוואתי אליך. כך גילגלו משמים. תמשיך לעשות חסדים כאלה, זה טוב. אבל אל תשכח את בוראך, דבליה!! זכור יש אלוקים! יש אלוקים!" אהר"ה עצם את עיניו לנצח.

דבליה נאלם דום, וקפא על מקומו. מיד אחרי ההלוויה הוא נמלט לקיבוץ וישב שם שבעה עם עצמו, משחזר את הרגעים האחרונים עם אבא. את המפגש עם אבא בצומת דום-הלב. בוכה ומשחזר.

עשר דקות לפני כניסת שבת קודש דפיקה בדלת ביתם של הקורצמנים. דבליה בפתח עם כיפה קטנה על הראש. אבא פותחת. "אמא, סליחה", הוא עובר מאח לאח ומחבק ומנשק. אחר כך צועד עמם חבוק לבית הכנסת, לערבית של שבת קודש. שבת ראשונה ללא אבא.

אחרי "שלום עליכם" ו"אשת חיל מי ימצא" דבליה הזדקף ואמר: "תסלחו לי אחי היקרים, שניות ספורות לפני שאבא נפטר הוא הזכיר לי במילות הצוואה האחרונות "יש אלוקים דבליה, יש אלוקים" אני הבן הבכור, אתם יודעים שאתם חייבים בכבודי, אז תנו לי את גביע הכסף. אני מבקש לקדש עשיו, במקום אבא".

חדווה מזילה דמעות ומבחינה שהלהבות של נרות השבת הזדקרו מעלה, הרבה מעבר לטבען של להבות ממוצעות... נוצה או עלה כשנושרים, לא חוזרים. בן נוסר, חוזר.

"ויכולו... השמים... והארץ". (קובי לוי "העתונאי")

שבת חזון

השבת נקראת **שבת חזון**, על שם הפטרתה – **"חזון ישעיהו בן אמוץ"** (ישעיהו א, א-כז).

הפטרה כוללת את פתיחת ספרו של ישעיהו, ובה נבואת תוכחה כלפי עם ישראל, הממשכים במצוות שבין אדם למקום (קרבתו ותפילה), אך בבליוס בעבירות שבין אדם לחברו (רצח, הטיית משפט, גזל), כסדום ועמורה בשעתן. ישעיהו הנביא מדגיש, שהבחירה עדיין קיימת: **"אם תאבו ושמעתם - טוב הארץ תאכלו, ואם תמאנו ומריתם - חרב תאכלו"** (יט-כ).

על **"שבת חזון"** היה אומר הצדיק רבי אברהם יעקב ברבי ישראל מסאדיגורה: השבת הסמוכה לתשעה באב - יום הבכי והאבל על חורבן בית מקדשנו ותפארתנו - היא שבת גדולה וחשובה.

משל למה הדבר דומה? לאדם המצוי בחדר אפל, ובה חבירו ומכניס לתוכו נר דולק. מה חביב אותו נר! בדומה לכך כשבא האור הזך של שבת קודש בימים של **"בין המצרים"**, שהם ימי עצבות ומנהגי אבלות על חורבן בית מקדשנו והגלות המר, הוא משפיע לנו אור יקרות **ואנו ששים ושמחים בו ביותר**. (פרפראות לתורה).

בניד כשתילי זתים - חינוך

חינוך לדיכס בתשעה באב

תשעה באב הוא יום קשה. קשה כמובן בגלל הצום. וקשה כי חם, וארוך, ואסור לעשות שום דבר.

בסתר לב (ואולי אף בגלוי) מייחלים שיגיע כבר המשיח, שנהיה אחרי.

תכניות בין הזמנים המרתקות מנסות להתפרץ ללא הרף משולי התודעה, והמעבר הקיצוני הזה בין אבל לנופש הוא קשה. אבל, יהודים אנחנו, והורים אנחנו גם בימים קשים אלו, ומצוות חינוך אינה יוצאת לפגרה. הנפחך לאלו, יום תשעה באב גם הוא הזדמנות להטביע בגנפם הילדים רישום של תודעה יהודית, גם הוא יכול להחרט כיום חוייתי. לא חוייה בחוה ולא בפארק אקטיבי. משהו עמוק יותר, משמעותי, שיחבר אותם אל הייעוד והתפקיד האמיתי של כולנו בתור עם ישראל. זו הזדמנות לחנך את כולם ולערוך מבצע של **"אהבת חיים"** וסיעה לזולת.

גם עזרה בסידור וניקוי הבית בשעות אחרי הצהריים הוא רווי בתוכן, שוב, הוא משקף את כח הנצחיות של עם ישראל. אין יאוש, יש תקווה.

"כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בנחמתה". שנזכה כולנו בעזרת ה' לגאולה אמיתית בקרוב ממש. אמן.

רפואה שלימה	זמני התפילות	כל הישועות והברכות
למנשה דידי בן שרה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריו ושסי"ה גידיו. יחזור לאיתנו ויוזכר לשנים רבות טובות וענימות	בתשעה באב במרכז הרוחני "אהל מויד" הנשיאים 3 בינה יום רביעי: 17: 30 - מנחה מוקדמת. 20: 00 - ערבית וקניות ערב תשעה באב. יום חמישי: 06: 30 - שחרית וקניות 19: 10 - מנחה לתשעה באב ערבית, ברכת הלבנה וכיבוד	כל הישועות והברכות לניסים וטובות בכוריי שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מלי דמיס ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה לרפואת דוד בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לע"י יעקב בן אברהם ז"ל

רפואה שלימה	פרכה והצלה	זמני הדרשות בבית המדרש
למנשה דידי בן שרה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריו ושסי"ה גידיו. יחזור לאיתנו ויוזכר לשנים רבות טובות וענימות	פרכה והצלה למנשה דידי בן שרה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריו ושסי"ה גידיו. יחזור לאיתנו ויוזכר לשנים רבות טובות וענימות	זמני הדרשות בבית המדרש "תפילה ללשה" ר' אבוחצירא 6 בינה יום רביעי ערב תשעה באב 21:00 - הרב יהודה יוספי הי"ד 15:15 - הרב חיים זאזי הי"ד 16:15 - הרב יוסף-חיים חזי הי"ד 17:15 - הרב יעקב ושליו הי"ד 18:15 - הרב אליהו גלזר הי"ד 19:15 - תפילת מנחה, ערבית. פתיחת הצום וכיבוד עשיר

לע"י הצנועה והעניו	לע"י הצנועה והעניו	לע"י הצנועה והעניו
לע"י הצנועה והעניו זל בן ציפורה ונפתלי ז"ל וי אב פקידת שנתו	לע"י הצנועה והעניו זל בת משה ז"ל השבת פקידת שנתה	לע"י הצנועה והעניו זל בן ציפורה ונפתלי ז"ל וי אב פקידת שנתו

לע"י הצנועה והעניו	לע"י הצנועה והעניו	לע"י הצנועה והעניו
לע"י הצנועה והעניו זל בן ציפורה ונפתלי ז"ל וי אב פקידת שנתו	לע"י הצנועה והעניו זל בת משה ז"ל השבת פקידת שנתה	לע"י הצנועה והעניו זל בן ציפורה ונפתלי ז"ל וי אב פקידת שנתו

רפואה שלימה	פרכה והצלה	זמני הדרשות בבית הכנסת
למנשה דידי בן שרה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריו ושסי"ה גידיו. יחזור לאיתנו ויוזכר לשנים רבות טובות וענימות	פרכה והצלה למנשה דידי בן שרה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריו ושסי"ה גידיו. יחזור לאיתנו ויוזכר לשנים רבות טובות וענימות	זמני הדרשות בבית הכנסת כולל "שערי הוד והדר" ר' החבצלת יבנה יום רביעי ערב תשעה באב 22:00 - הרב יקיר בוטה הי"ד 15:00 - הרב ישראל מודולי הי"ד 15:00 - הרב יעקב דודי הי"ד 16:00 - הרב בן ציון אלגוזי הי"ד 17:00 - הרב אסף נחום הי"ד 18:00 - הרב אופיר מדמון הי"ד 19:00 - תפילת מנחה, ערבית.

רפואה שלימה	פרכה והצלה	זמני הדרשות בבית הכנסת
למנשה דידי בן שרה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריו ושסי"ה גידיו. יחזור לאיתנו ויוזכר לשנים רבות טובות וענימות	פרכה והצלה למנשה דידי בן שרה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריו ושסי"ה גידיו. יחזור לאיתנו ויוזכר לשנים רבות טובות וענימות	זמני הדרשות בבית הכנסת כולל "שערי הוד והדר" ר' החבצלת יבנה יום רביעי ערב תשעה באב 22:00 - הרב יקיר בוטה הי"ד 15:00 - הרב ישראל מודולי הי"ד 15:00 - הרב יעקב דודי הי"ד 16:00 - הרב בן ציון אלגוזי הי"ד 17:00 - הרב אסף נחום הי"ד 18:00 - הרב אופיר מדמון הי"ד 19:00 - תפילת מנחה, ערבית.

לע"י הצנועה והעניו	לע"י הצנועה והעניו	לע"י הצנועה והעניו
לע"י הצנועה והעניו זל בן ציפורה ונפתלי ז"ל וי אב פקידת שנתו	לע"י הצנועה והעניו זל בת משה ז"ל השבת פקידת שנתה	לע"י הצנועה והעניו זל בן ציפורה ונפתלי ז"ל וי אב פקידת שנתו

לע"י הצנועה והעניו	לע"י הצנועה והעניו	לע"י הצנועה והעניו
לע"י הצנועה והעניו זל בן ציפורה ונפתלי ז"ל וי אב פקידת שנתו	לע"י הצנועה והעניו זל בת משה ז"ל השבת פקידת שנתה	לע"י הצנועה והעניו זל בן ציפורה ונפתלי ז"ל וי אב פקידת שנתו